

กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

ENGLISH VOCABULARY LEARNING STRATEGIES OF FIRST TO THIRD-YEAR STUDENTS AT VALAYA ALONGKORN RAJABHAT UNIVERSITY UNDER THE ROYAL PATRONAGE

วรวรรณ วงศ์ศรีวัฒน์^{1*}
Worawan Wongsriwat^{1*}

Received : 20 February 2020

Revised : 3 August 2020

Accepted : 27 August 2020

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ และ 2) เปรียบเทียบการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ การศึกษาในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถามกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยประยุกต์จากแนวคิดของ Schmitt ซึ่งผ่านการพิจารณาความตรง จากค่า IOC ไม่น้อยกว่า 0.6 และค่าความเที่ยง อยู่ระหว่าง 0.76 - 0.86 กำหนดขนาดตัวอย่างของการวิจัย จำนวน 330 คน ตามแนวทางของ Yamane ที่ระดับความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ 0.05 ข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA)

ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า โดยภาพรวมนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 3 ใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษระดับปานกลาง กลวิธีในการเรียนรู้คำศัพท์ที่นักศึกษาทั้ง 3 ชั้นปีใช้มากที่สุดคือ กลวิธีในการค้นพบ ($\bar{X} = 2.24$, S.D. = 0.54) ส่วนผลการเปรียบเทียบแสดงให้เห็นว่านักศึกษาทั้ง 3 ชั้นปี ใช้ทุกกลวิธีไม่แตกต่างกัน ยกเว้นกลวิธีในการค้นพบเท่านั้นที่นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ใช้บ่อยกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 และปีที่ 3 ที่ระดับนัยสำคัญ .05

คำสำคัญ: กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ คำศัพท์

¹ศูนย์ภาษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

¹Language center, Valaya Alongkorn Rajabhat University under the Royal Patronage, Pathum Thani

*ผู้พิมพ์ประสานงาน E-mail: worawan@vru.ac.th

ABSTRACT

The purpose of this study was to 1) investigate English vocabulary learning strategies employed by the first, second, and third-year students at Valaya Alongkorn Rajabhat University under the Royal Patronage, and 2) compare the use of vocabulary learning strategies among the first, second, and third-year students at Valaya Alongkorn Rajabhat University under the Royal Patronage. This is a quantitative research study. The instrument for obtaining the data was a questionnaire adapted from Schmitt's taxonomy (1997). Its validity (IOC) was more than 0.6 and its reliabilities were between 0.76 - 0.86. The sample for this study consisted of 330 students according to Yamane's formula with 95% Confidence Interval (Yamane, 1967). The statistics used for data analysis included mean, standard deviation, and One-way ANOVA.

The results of the study revealed that overall, the first, second, and third-year students employed the English vocabulary learning strategies at a moderate level. Of all the groups of strategies, overall, determination strategies were employed the most by the respondents ($\bar{X} = 2.24$, $SD = 0.54$). In addition, the comparison of the vocabulary learning strategies used among those three groups of students showed that there were no significant differences except for the determination strategies that were used significantly less by the second year students at .05 significant level.

Keywords: English Vocabulary Learning Strategies, Vocabulary

บทนำ

ประเทศไทยให้ความสำคัญกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่องดังจะเห็นได้จากการบังคับใช้ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง นโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เมื่อปี พ.ศ. 2557 ที่กำหนดให้มีการส่งเสริมการยกระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล หรือ The Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) รวมถึงต่อมาในปี พ.ศ. 2559 ก็ยังได้มีการออกประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง นโยบายยกระดับมาตรฐานภาษาอังกฤษในสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งเป็นนโยบายที่ต้องการพัฒนาผู้เรียนในระดับอุดมศึกษาให้มีความรู้ความสามารถด้านภาษาอังกฤษ เพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันของประเทศไทย (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2561)

เมื่อพิจารณาถึงการให้ความสำคัญต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษกับผลสัมฤทธิ์ที่ได้ จะเห็นได้ว่าประเทศไทยยังคงต้องพัฒนาและส่งเสริมการเรียนภาษาอังกฤษให้มากยิ่งขึ้น ทั้งนี้เป็นเพราะหากเปรียบเทียบกับประเทศเพื่อนบ้านในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้จากรายงานดัชนีวัดความรู้ภาษาอังกฤษ EF English Proficiency Index ฉบับที่ 9 ปี 2019 (EF Education First, 2019) ที่จัดทำโดยองค์กรการศึกษานานาชาติ EF Education First (EF) ประเทศไทยถูกจัดอยู่

ในอันดับที่ 74 จาก 100 ประเทศทั่วโลก โดยอยู่ในกลุ่มที่มีประสิทธิภาพในการใช้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับต่ำมาก (Very low proficiency) ในขณะที่ประเทศเพื่อนบ้านที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการเช่นกัน เช่น ประเทศเวียดนามอยู่ในอันดับที่ 52 และประเทศอินโดนีเซียอยู่ในอันดับที่ 61 และจัดอยู่ในกลุ่มที่มีประสิทธิภาพสูงกว่าประเทศไทย

จากข้อมูลดังกล่าวจึงจำเป็นที่ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องจะต้องร่วมมือกันหาแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยในฐานะผู้สอนเล็งเห็นถึงความสำคัญของบทบาทของผู้เรียนซึ่งนับเป็นปัจจัยหลักในการเรียนภาษาอังกฤษ และมีส่วนเป็นอย่างยิ่งต่อผลลัพธ์ของกระบวนการเรียนรู้ (Larsen-Freeman, 2001) จึงต้องการศึกษาหาแนวทางที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นเพื่อนำไปสู่ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนที่ดีขึ้น

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะมุ่งเน้นไปที่สิ่งที่นับได้ว่าเป็นหัวใจสำคัญในการเรียนภาษาต่างประเทศไม่ว่าจะเป็นภาษาใด ๆ คือ คำศัพท์ เพราะการเรียนภาษาต่างประเทศโดยพื้นฐานแล้วก็คือการเรียนรู้คำศัพท์ของภาษานั้น ๆ แม้ว่าไวยากรณ์หรือโครงสร้างจะมีความสำคัญ แต่ก็มีความเป็นไปได้ที่ผู้เรียนจะสื่อสารไม่ได้ทั้ง ๆ ที่มีความรู้ด้านไวยากรณ์ ในขณะที่หากรู้คำศัพท์ที่จำเป็น การสื่อสารก็สามารถเกิดขึ้นได้ (Wallace, 1982) ซึ่งความคิดนี้ก็สอดคล้องไปกับมุมมองของนักวิชาการหลายท่านที่มีต่อความสำคัญของคำศัพท์ในการเรียนภาษาต่างประเทศ (เช่น Dellar & Hocking, n.d. Cited in Thornbury, 2002; McCarthy, 1990; Wilkins, 1972 Cited in Schmitt, 2010; Zimmerman, 1997)

เมื่อคำศัพท์มีความสำคัญต่อการเรียนภาษา จึงจำเป็นที่จะต้องศึกษาหาวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ที่เหมาะสมต่อผู้เรียนเพื่อช่วยให้การเรียนรู้คำศัพท์เกิดผลดียิ่งขึ้น เนื่องจากมีผลจากการศึกษาวิจัยหลายงานทั้งที่ต่างประเทศ (เช่น Kirmizi, 2014; Nacera, 2010; Teng, 2015; Yeh & Wang, 2004) และในประเทศไทย (เช่น Komol & Sripetpun 2011; Nirattisai, 2014) ที่ชี้ไปในทิศทางเดียวกันว่า กลวิธีในการเรียนรู้มีความสัมพันธ์กับจำนวนคำศัพท์ของผู้เรียน กล่าวคือ ผู้เรียนที่รู้จำนวนคำศัพท์เยอะจะใช้กลวิธีในการเรียนรู้คำศัพท์แตกต่างจากผู้เรียนที่รู้คำศัพท์น้อยกว่า ผู้วิจัยจึงต้องการที่จะศึกษากลวิธีในการเรียนรู้คำศัพท์ของนักศึกษาโดยยึดตามแนวคิดของ Schmitt ที่ได้ศึกษาและแบ่งกลวิธีในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษตามลักษณะกระบวนการการเรียนรู้เป็น 2 ประเภทหลัก และจำแนกกลุ่มกลวิธีใน 2 ประเภทหลักนี้ออกเป็น 5 กลุ่มย่อย ซึ่งเมื่อรวมกลวิธีในทุกกลุ่มเข้าด้วยกันจะประกอบไปด้วยกลวิธีย่อยทั้งสิ้น 58 กลวิธี (Schmitt, 1997; Schmitt, 2000) ดังนี้

1. กลวิธีเพื่อการเรียนรู้ความหมายของคำศัพท์ใหม่ที่เจอเป็นครั้งแรก (Discovery Strategies) แบ่งย่อยเป็น 2 กลุ่ม คือ

1.1 กลวิธีในการค้นพบ (Determination Strategies หรือ DET) เป็นกลวิธีที่ผู้เรียนใช้เพื่อค้นพบความหมายของคำศัพท์ใหม่ที่เจอโดยไม่มีความช่วยเหลือจากผู้อื่นที่เชี่ยวชาญ เช่น การเดาจากความรู้ด้านโครงสร้างภาษา การเดาจากคำที่มาจากรากศัพท์เดียวกันในภาษาที่ 1 หรือการเดาจากบริบท

1.2 กลวิธีทางสังคม (Social Strategies หรือ SOC) เป็นกลวิธีที่ผู้เรียนใช้การมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นเพื่อเรียนรู้ความหมายของคำศัพท์ใหม่ เช่น การถามข้อมูลจากผู้สอนหรือเพื่อนร่วมชั้นเรียน

2. กลวิธีเพื่อจดจำคำศัพท์ที่ได้พบเจอสำหรับใช้ประโยชน์ต่อไป (Consolidation Strategies) แบ่งย่อยเป็น 4 กลุ่ม คือ

2.1 กลวิธีทางสังคม (Social Strategies หรือ SOC) นอกเหนือจากการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นเพื่อเรียนรู้ความหมายของคำศัพท์ใหม่ ผู้เรียนยังสามารถใช้กลวิธีทางสังคมนี้ในการรวบรวมคำศัพท์เพื่อจดจำ เช่น การเรียนและฝึกใช้ความหมายเป็นกลุ่มกับเพื่อนร่วมชั้นเรียน หรือการมีปฏิสัมพันธ์กับเจ้าของภาษา ดังนั้น Schmitt จึงได้จัดให้กลวิธีทางสังคมนี้อยู่ในทั้ง 2 ประเภทหลัก

2.2 กลวิธีทางการจำ (Memory Strategies หรือ MEM) เป็นกลวิธีที่ช่วยในการจดจำ เช่น การนำคำศัพท์ไปเชื่อมโยงกับความรู้เดิม การใช้มโนภาพ หรือการจับกลุ่ม

2.3 กลวิธีการรับรู้ (Cognitive Strategies หรือ COG) กลวิธีนี้คล้ายกับกลวิธีทางการจำแต่ไม่มุ่งเน้นที่การจัดการกระบวนการคิด จะใช้การทำซ้ำ ๆ และเครื่องมือเข้าช่วย เช่น การพูดซ้ำ ๆ หรือการทำรายการคำศัพท์

2.4 กลวิธีความรู้คิด (Metacognitive Strategies หรือ MET) เป็นกลวิธีที่ผู้เรียนมองภาพรวมของกระบวนการเรียนรู้ของตนเองและตัดสินใจเกี่ยวกับการวางแผน การติดตาม หรือการประเมินผลหาทางที่ดีที่สุดในการเรียน เช่น การใช้สื่อภาษาอังกฤษ หรือการทดสอบคำศัพท์ด้วยตนเอง

ทั้งนี้ ผลการศึกษาของ Schmitt (1997) แสดงให้เห็นว่า การใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์สามารถเปลี่ยนได้ตามกาลเวลาที่ผู้เรียนเติบโตมีพัฒนาการขึ้นหรือมีความเชี่ยวชาญในการใช้ภาษาเป้าหมายเพิ่มมากขึ้น กลวิธีที่ผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นใช้โดยส่วนใหญ่ เช่น การเขียนซ้ำ ๆ หรือการศึกษาตัวสะกดของคำจะลดน้อยลงไปเรื่อย ๆ ในผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับมหาวิทยาลัย และระดับผู้ใหญ่ทำงาน ในทางตรงกันข้าม กลวิธีที่ผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นใช้น้อย เช่น การจดจำชนิดของคำ หรือการเชื่อมโยงคำศัพท์กับประสบการณ์ส่วนตัวของผู้เรียนพบว่าจะถูกใช้เพิ่มมากขึ้นตามช่วงวัยที่สูงขึ้นของผู้เรียน ผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ของนักศึกษาในต่างระดับชั้นปีของมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญหรือไม่เพื่อนำไปปรับใช้กับการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับระดับและความถนัดของผู้เรียนเพื่อให้เกิดสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

2. เพื่อเปรียบเทียบการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

วิธีดำเนินการวิจัย

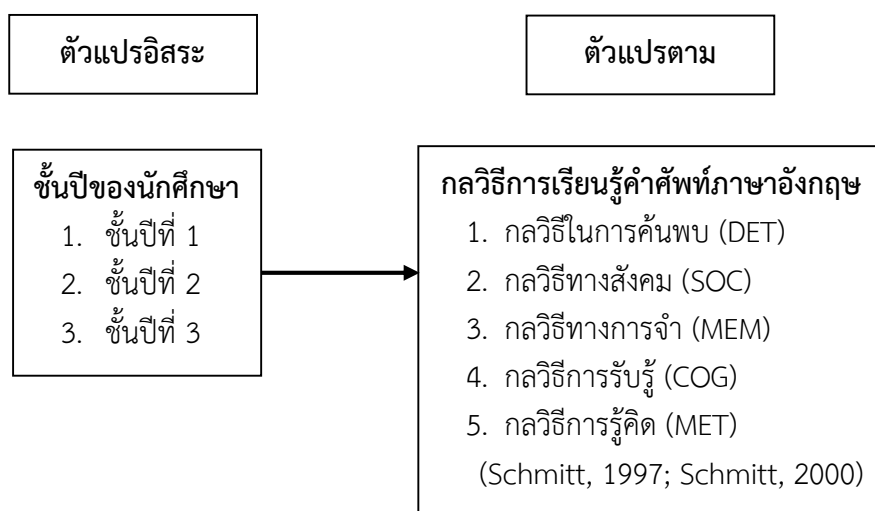
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1-3 มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี ซึ่งเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษที่จัดการเรียนการสอนโดยศูนย์ภาษา

ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 1,778 คน ทั้งนี้ ผู้วิจัยไม่เก็บข้อมูลจากนักศึกษาชั้นปีที่ 4 เนื่องจากนักศึกษาจะเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ในช่วงชั้นปีที่ 1-3

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ได้มาจากการสุ่มหมู่เรียนบางหมู่เรียน กำหนดขนาดตัวอย่างตามแนวคิดของ Yamane (1967) ประชากร จำนวน 1,778 คน ระดับความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ 0.05 จึงมีตัวอย่าง จำนวน 327 คน ผู้วิจัยจึงกำหนดตัวอย่างที่เก็บรวบรวมข้อมูลจริง 330 คน แยกเป็นชั้นปีละ 110 คน และเก็บข้อมูลให้ครบตามจำนวนที่กำหนด

กรอบแนวคิดการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ผู้วิจัยใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามซึ่งประกอบด้วย 2 ส่วน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เช่น เพศ อายุ ชั้นปี ข้อคำถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ

ส่วนที่ 2 การใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ จำนวน 27 ข้อ สอบถามความถี่ในการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยใช้แนวคิดของ Schmitt (1997) ดังที่กล่าวในบทนำเป็นหลักในการแบ่งประเภทกลวิธีและประยุกต์ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยในครั้งนี้ โดยผู้วิจัยได้คัดเลือกกลวิธีที่นำมาใช้ในแบบสอบถามโดยพิจารณาให้เหมาะสมกับระดับความรู้ของผู้ตอบแบบสอบถามและระยะเวลาที่ผู้ตอบแบบสอบถามต้องใช้ในการตอบข้อคำถาม อีกทั้งเพื่อหลีกเลี่ยงไม่ให้ผู้ตอบแบบสอบถามเกิดความสับสนหรือเข้าใจผิดผู้วิจัยจึงได้แปลความหมายกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของ Schmitt จากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย และสำหรับกลวิธีทางสังคม (SOC) ซึ่ง Schmitt (1997) เสนอว่ามีอยู่ในทั้ง 2 ประเภทหลักคือ ในกลวิธีเพื่อการเรียนรู้ความหมายของคำศัพท์ใหม่ที่เจอเป็นครั้งแรก และในกลวิธีเพื่อจดจำคำศัพท์ที่ได้พบเจอสำหรับใช้ประโยชน์ต่อไปนั้น ผู้วิจัยได้รวมให้เป็นข้อคำถามส่วนเดียวกัน ทั้งนี้

ข้อคำถามในส่วนนี้ให้ผู้ตอบแบบสอบถามใช้มาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับตามแนวทางของ Likert (1932) ดังนี้

0	หมายถึง	ฉันไม่เคยใช้วิธีการดังกล่าว
1	หมายถึง	ฉันไม่ค่อยได้ใช้วิธีการดังกล่าว
2	หมายถึง	ฉันใช้วิธีการดังกล่าวบางครั้ง
3	หมายถึง	ฉันใช้วิธีการดังกล่าวบ่อยครั้ง
4	หมายถึง	ฉันใช้วิธีการดังกล่าวเป็นประจำ

การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือผู้วิจัยได้นำแบบสำรวจซึ่งประกอบไปด้วยคำถามจำนวน 27 ข้อ ให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านพิจารณาความตรง (Validity) จากค่า IOC เพื่อคัดเลือกข้อความที่เหมาะสมบรรจุในแบบสอบถาม ซึ่งผลการพิจารณาทุกข้อความในแบบสอบถามมีค่า IOC ไม่น้อยกว่า 0.6 ผู้วิจัยจึงนำข้อความไปบรรจุในแบบสอบถาม จากนั้นนำแบบสอบถามไปทดสอบเก็บข้อมูลจากนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง และมีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 35 คน เพื่อนำผลการทดสอบมาวิเคราะห์ค่าความเที่ยง (Reliability) โดยค่า Cronbach's alpha ผลการวิเคราะห์ค่าความเที่ยงของตัวแปรแต่ละตัวแปรอยู่ระหว่าง 0.76 - 0.86 จึงถือว่าเป็นแบบสอบถามที่มีความตรงและความเที่ยงพร้อมสำหรับเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการสำรวจทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ผ่าน Google form เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามสามารถตอบได้อย่างสะดวก การเก็บข้อมูลนอกเหนือจากการขอความร่วมมือให้นักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยเป็นผู้สอนตอบแบบสอบถามแล้ว ผู้วิจัยยังได้ขอความอนุเคราะห์จากอาจารย์ผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษของศูนย์ภาษาอีก 5 ท่านให้นำ link แบบสอบถามไปให้นักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างตอบโดยผู้วิจัยได้ชี้แจงรายละเอียดการตอบแบบสอบถามกับอาจารย์ทุกท่านก่อนเพื่อให้การเก็บข้อมูลเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย การเก็บข้อมูลเริ่มในสัปดาห์ที่สองของเดือนมกราคม 2563 ได้รับคำตอบมาประมาณ 260 คน จึงติดตามผ่านอาจารย์ผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษของศูนย์ภาษาอีกครั้ง ทำให้ได้รับคำตอบครบ 330 คนตามแผนการเก็บรวบรวมข้อมูลในสัปดาห์ที่สี่ของเดือนมกราคม 2563 ผู้วิจัยได้ตรวจสอบคำตอบจากตัวอย่างทุกคนพบว่า มีความสมบูรณ์สามารถนำไปวิเคราะห์ข้อมูลในขั้นต่อไปได้

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามวิเคราะห์ด้วยค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ข้อมูลความถี่ในการใช้กลวิธีเรียนรู้คำศัพท์วิเคราะห์ด้วยค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตามวิเคราะห์โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) เนื่องจากตัวแปรอิสระของการวิจัยเป็นตัวแปรนามมาตรา

(Nominal Scale) ซึ่งมีค่ามากกว่า 2 ค่า ซึ่งการวิจัยนี้มี 3 ค่า หรือ 3 ชั้นปี จากนั้นใช้การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ (post-hoc test) แบบ Least Significant Difference (LSD)

การแปลผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยเทียบกับแนวทางของ จิตราภา กุณชลบุตร (2557) ดังนี้

- ค่าเฉลี่ย 0.00 – 0.49 หมายถึง ใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษน้อยที่สุด
- ค่าเฉลี่ย 0.50 – 1.49 หมายถึง ใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษน้อย
- ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49 หมายถึง ใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษปานกลาง
- ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49 หมายถึง ใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษมาก
- ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.00 หมายถึง ใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษมากที่สุด

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่า การใช้กลวิธีเรียนรู้คำศัพท์ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1-3 โดยภาพรวมทุกกลวิธี อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยของความถี่ 2.04 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.47 กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ที่นักศึกษาใช้มากที่สุดคือ กลวิธีในการค้นพบ (DET) อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยของความถี่คือ 2.24 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.54 รองลงมาเป็นกลวิธีทางการจำ (MEM) อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยของความถี่ 2.10 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.61 และลำดับที่สามคือ กลวิธีทางสังคม (SOC) อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยของความถี่คือ 2.07 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.53 รายละเอียดดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ข้อมูลความถี่ในการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1-3 โดยภาพรวมทุกกลวิธี

กลวิธี	ค่าเฉลี่ยของ ความถี่ในการใช้	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน
กลวิธีในการค้นพบ (DET)	2.24	0.54
การค้นหาคำหมายของคำศัพท์จากพจนานุกรม	2.04	0.88
การเดาคำหมายของคำศัพท์จากถ้อยคำหรือข้อความ แวดล้อม	2.28	0.83
การพิจารณารูปภาพหรือท่าทางที่ใช้ประกอบคำศัพท์เพื่อให้ รู้ความหมาย	2.56	0.82
การวิเคราะห์ประเภทของคำศัพท์เพื่อให้รู้ความหมาย	2.13	0.81
การวิเคราะห์ส่วนที่เติมด้านหน้าหรือหลังของคำศัพท์ และ รากศัพท์เพื่อให้รู้ความหมาย	2.17	0.88

ตารางที่ 1 (ต่อ)

กลวิธี	ค่าเฉลี่ยของ ความถี่ในการใช้	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน
กลวิธีทางสังคม (SOC)	2.07	0.53
การขอให้อาจารย์ช่วยแปลความหมายของคำศัพท์เป็นภาษาไทย	2.26	0.92
การขอให้อาจารย์ช่วยบอกคำที่มีความหมายเหมือนกับคำศัพท์ใหม่	2.15	0.97
การถามความหมายของคำศัพท์จากเพื่อนร่วมชั้นเรียน	2.53	0.94
การหาความหมายของคำศัพท์ใหม่จากการทำกิจกรรมกลุ่ม	2.15	0.78
การฝึกใช้คำศัพท์ในการทำกิจกรรมกลุ่ม	1.97	0.76
การสื่อสารพูดคุยกับชาวต่างชาติเจ้าของภาษา	1.34	0.83
กลวิธีทางการจำ (MEM)	2.10	0.61
การเชื่อมโยงคำศัพท์ที่ต้องการจดจำกับความรู้เดิม	2.09	0.82
การเชื่อมโยงคำศัพท์ที่ต้องการจดจำกับคำที่มีความหมายเหมือนและตรงกันข้าม	1.96	0.79
การจับกลุ่มคำศัพท์ตามความหมายเข้าด้วยกันเพื่อจดจำ	1.98	0.87
การศึกษาตัวสะกดของคำศัพท์	2.23	0.85
การพูดออกเสียงคำศัพท์ใหม่ขณะที่เรียนรู้	2.34	0.87
การใช้กิริยาท่าทางประกอบขณะที่เรียนรู้คำศัพท์	1.97	0.92
กลวิธีการรับรู้ (COG)	2.02	0.65
การออกเสียงคำศัพท์ซ้ำๆ	2.22	0.85
การเขียนคำศัพท์ซ้ำๆ	2.08	0.81
การทำรายการคำศัพท์เพื่อทบทวน	1.76	0.83
การจดบันทึกในห้องเรียน	2.56	0.99
การแปะป้ายคำศัพท์ภาษาอังกฤษบนสิ่งของ	1.47	1.02
กลวิธีการรู้จัก (MET)	1.94	0.74
การฟังเพลงภาษาอังกฤษ	2.61	1.05
การดูภาพยนตร์ภาษาอังกฤษ	2.14	1.08
การอ่านหรือฟังข่าวภาษาอังกฤษ	1.42	1.06
การทดสอบคำศัพท์ด้วยตนเอง	1.81	0.94
การศึกษาทบทวนคำศัพท์อย่างต่อเนื่อง	1.75	0.83
การใช้กลวิธีโดยรวมทุกกลวิธี	2.04	0.47

เมื่อพิจารณาการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์แยกตามชั้นปีรายละเอียดดังตารางที่ 2 พบว่า กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ที่นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ใช้มากที่สุดคือ กลวิธีในการค้นพบ (DET) ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยความถี่ 2.30 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.53 รองลงมาคือ กลวิธีทางการจำ (MEM) ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยความถี่ 2.10 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.59 ลำดับที่สามคือกลวิธีทางสังคม (SOC) ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยความถี่ 2.06 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.58

กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ที่นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ใช้มากที่สุดคือ กลวิธีในการค้นพบ (DET) ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยความถี่ 2.13 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.57 รองลงมาคือ กลวิธี การรับรู้ (COG) ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยความถี่ 2.05 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.67 และ ลำดับที่สามคือ กลวิธีการรู้คิด (MET) ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยความถี่ 2.04 ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน 0.72

กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ที่นักศึกษาชั้นปีที่ 3 ใช้มากที่สุดคือ กลวิธีในการค้นพบ (DET) ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยความถี่ 2.27 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.51 รองลงมาคือ กลวิธี ทางการจำ (MEM) ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยความถี่ 2.16 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.59 ลำดับที่สามคือ กลวิธีทางสังคม (SOC) ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยความถี่ 2.14 ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน 0.47

ตารางที่ 2 ข้อมูลความถี่ในการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ของนักศึกษาแต่ละชั้นปี

ชั้นปี		DET	SOC	MEM	COG	MET	โดยรวม ทุกกลวิธี
1	ค่าเฉลี่ย	2.30	2.06	2.10	2.01	1.87	2.03
	S.D.	0.53	0.58	0.59	0.63	0.79	0.50
2	ค่าเฉลี่ย	2.13	2.00	2.02	2.05	2.04	2.01
	S.D.	0.57	0.52	0.63	0.67	0.72	0.47
3	ค่าเฉลี่ย	2.27	2.14	2.16	2.00	1.93	2.07
	S.D.	0.51	0.47	0.59	0.65	0.71	0.42

ผลจากการศึกษาค่าเฉลี่ยของความถี่ในการใช้กลวิธีเรียนรู้คำศัพท์ในเบื้องต้นพบว่า ค่าเฉลี่ยของความถี่มีความแตกต่างกัน และเพื่อทดสอบค่าความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติว่า ชั้นปีที่แตกต่างกันนั้นมีผลทำให้นักศึกษาใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์แตกต่างกันหรือไม่ ด้วยการวิเคราะห์ ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA) ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความต่างของ ค่าเฉลี่ยความถี่ในการใช้กลวิธีต่าง ๆ ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามชั้นปี รายละเอียดดังตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่า มีเพียงกลวิธีในการค้นพบ (DET) เพียงกลวิธีเดียวเท่านั้นที่มีความถี่ของการใช้แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบความต่างของความรู้ในการใช้กลวิธีต่าง ๆ ของผู้ตอบแบบสอบถาม
จำแนกตามชั้นปี

กลวิธี	ความแปรปรวน	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
กลวิธีในการค้นพบ (DET)	ระหว่างกลุ่ม	2.022	2	1.011	3.493	0.032
	ภายในกลุ่ม	94.636	327	0.289		
	รวม	96.658	329			
	รวม	128.606	329			
กลวิธีทางสังคม (SOC)	ระหว่างกลุ่ม	1.149	2	0.574	2.073	0.127
	ภายในกลุ่ม	90.622	327	0.277		
	รวม	91.771	329			
กลวิธีทางการจำ (MEM)	ระหว่างกลุ่ม	1.064	2	0.532	1.450	0.236
	ภายในกลุ่ม	120.012	327	0.367		
	รวม	121.077	329			
กลวิธีการรับรู้ (COG)	ระหว่างกลุ่ม	0.177	2	0.089	0.211	0.810
	ภายในกลุ่ม	137.731	327	0.421		
	รวม	137.908	329			
กลวิธีการรู้จัก (MET)	ระหว่างกลุ่ม	1.654	2	0.827	1.513	0.222
	ภายในกลุ่ม	178.760	327	0.547		
	รวม	180.414	329			
รวมทุกกลวิธี	ระหว่างกลุ่ม	0.209	2	0.105	0.482	0.618
	ภายในกลุ่ม	71.031	327	0.217		
	รวม	71.240	329			

เมื่อพิจารณาในรายละเอียดเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความรู้ในการใช้กลวิธีในการค้นพบ (DET) แบบรายคู่ (Post Hoc Tests) ด้วยวิธีการ Least significant difference (LSD) ดังตารางที่ 4 ทำให้พบว่ามี ความแตกต่างของความรู้ในการใช้กลวิธีในการค้นพบ (DET) กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างชั้นปีที่ 2 ใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์นี้น้อยกว่ากลุ่มตัวอย่างชั้นปีที่ 1 และกลุ่มตัวอย่างชั้นปีที่ 3 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบความต่างของความถี่ในการใช้กลวิธีในการค้นพบ (DET) ของผู้ตอบแบบสอบถามแบบรายคู่

ชั้นปีที่เปรียบเทียบ	Mean Difference	Std. Error	Sig.	95% Confidence Interval	
				Lower Bound	Upper Bound
1 กับ 2	0.18182*	0.07254	0.013	0.0391	0.3245
1 กับ 3	0.03818	0.07254	0.599	-0.1045	0.1809
2 กับ 3	-0.14364*	0.07254	0.049	-0.2863	-0.0009

อภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้พบว่า

1. นักศึกษาชั้นปีที่ 1-3 ใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยภาพรวมที่ระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับทงศักดิ์ กุตรแสง (2560) และ Komol & Sripetpun (2011) ที่ได้ศึกษากลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ของนักศึกษาและผลการศึกษาโดยภาพรวมระบุว่าผู้เรียนใช้กลวิธีต่าง ๆ ในระดับปานกลาง ผู้วิจัยมีความเห็นว่าอาจเกิดจากการที่ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในงานวิจัยครั้งนี้มาจากสาขาวิชาที่หลากหลาย ไม่ใช่เป็นการศึกษาเฉพาะกลุ่มนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษ จึงอาจไม่ให้ความสำคัญต่อการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษเท่าที่ควร

2. โดยภาพรวมกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ที่นักศึกษาชั้นปีที่ 1-3 ใช้บ่อยมากที่สุดคือ กลวิธีในการค้นพบ (DET) อีกทั้งหากพิจารณาแยกเป็นรายชั้นปียังพบว่า กลวิธีในการค้นพบ (DET) ยังเป็นอันดับแรกที่นักศึกษาแต่ละชั้นปีใช้บ่อยมากที่สุดด้วยเช่นกัน ซึ่งสอดคล้องกับ ทงศักดิ์ กุตรแสง (2560) Komol & Sripetpun (2011) และ Nirattisai (2014) ที่ได้ศึกษากลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ของนักศึกษาและผลการศึกษาโดยภาพรวมระบุว่า นักศึกษาใช้กลวิธีในการค้นพบ (DET) มากที่สุดรวมทั้งยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Mongkol (2009) ซึ่งศึกษาเปรียบเทียบกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และ 2 และพบว่ากลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ที่นักศึกษาทั้ง 2 ชั้นปีใช้บ่อยมากที่สุดมาจากกลุ่มกลวิธีในการค้นพบ (DET) เช่นกัน ทั้งนี้ การศึกษาในครั้งนี้ผู้วิจัยพบว่า กลวิธีย่อยในกลุ่มกลวิธีในการค้นพบ (DET) ที่ถูกใช้บ่อยมากที่สุดคือ การพิจารณารูปภาพหรือท่าทางที่ใช้ประกอบคำศัพท์เพื่อให้รู้ความหมาย รองลงมาคือ การเดาความหมายของคำศัพท์จากถ้อยคำหรือข้อความแวดล้อม สาเหตุที่กลวิธีเหล่านี้ถูกใช้มากที่สุดอาจเป็นเพราะเป็นกลวิธีในการค้นหาความหมายของคำศัพท์ใหม่ที่สะดวกและประหยัดเวลา

3. กลวิธีการรู้คิด (MET) เป็นกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ที่นักศึกษาโดยภาพรวมทั้ง 3 ชั้นปีใช้น้อยที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับ ถิรวัฒน์ ตันทนิส (2558) ที่ได้ศึกษากลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ของนักศึกษาที่มีความสามารถในการอ่านระดับสูง ต่ำ และผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาใช้กลวิธีการรู้คิด (MET) น้อยที่สุด อีกทั้งเมื่อผู้วิจัยวิเคราะห์แยกตามรายชั้นปียังพบว่า เป็นกลวิธีที่นักศึกษาชั้นปีที่ 1 และ 3

ของงานในรายวิชาที่เกี่ยวข้อง เช่น วิชาการอ่านหรือการฟังภาษาอังกฤษ รวมถึงสนับสนุนให้นักศึกษารับฟังหรืออ่านข่าวภาษาอังกฤษด้วยตนเองนอกห้องเรียน นอกจากนี้อาจแนะนำ Website ที่น่าสนใจ เช่น BBC Learning English หรือ VOA Learning English ให้กับนักศึกษา อีกทั้งควรสนับสนุนให้นักศึกษาทบทวนคำศัพท์อย่างต่อเนื่อง และหมั่นทดสอบความรู้ด้านคำศัพท์ด้วยตนเองเพื่อให้เห็นถึงความก้าวหน้าในการเรียนซึ่งจะเป็นทั้งแรงผลักดันและกำลังใจให้นักศึกษาเรียนรู้คำศัพท์มากยิ่งขึ้น

2. สนับสนุนให้นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ใช้กลวิธีในการค้นพบ (DET) ให้มากขึ้น โดยผู้สอนอาจสอดแทรกการใช้กลวิธีการค้นหาความหมายของคำศัพท์ใหม่ ๆ ในระหว่างการสอนเนื้อหาตามบทเรียนเพื่อเป็นต้นแบบให้นักศึกษาเห็นประโยชน์และนำไปใช้ด้วยตนเองต่อไป

3. ในการจัดการเรียนการสอนให้นักศึกษาทั้ง 3 ชั้นปี ควรสนับสนุนให้ทั้งผู้สอนและผู้เรียนเห็นความสำคัญของกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษให้มากขึ้น สำหรับผู้สอนอาจให้ผู้สอนทำความเข้าใจกลวิธีต่าง ๆ และถ่ายทอดให้ผู้เรียนเป็นระยะ ๆ และในส่วนของผู้เรียนควรส่งเสริมให้ได้ใช้กลวิธีการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่แต่ละชั้นปีนัดเพื่อใช้ความคุ้นชินของนักศึกษาทำให้นักศึกษาเกิดความมั่นใจในความสามารถของตนเองและไม่ท้อที่จะเรียนรู้คำศัพท์ อย่างไรก็ตามผู้สอนควรแนะแนวการใช้กลวิธีที่นักศึกษายังใช้น้อยเพื่อให้นักศึกษารู้จักกลวิธีที่หลากหลายและสามารถนำไปปรับใช้ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ต่าง ๆ ได้

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรนำวิธีการเก็บข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์มาประกอบกับการใช้แบบสอบถามเพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงคุณภาพมาประกอบเพื่ออธิบายลักษณะการเรียนรู้ของผู้เรียนในเชิงลึก (การวิจัยแบบผสมผสานวิธีการ Mixed-methods Research)

2. ควรมีการศึกษาเชิงทดลอง (Experimental Research) เพื่ออธิบายผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของนักศึกษา

เอกสารอ้างอิง

จิตราภา กุณฑลบุตร. (2557). การวิจัยเชิงบรรยาย จากทฤษฎีสู่การปฏิบัติจริง. (พิมพ์ครั้งที่ 2).

สมุทรสาคร: แพลน พรินต์ติ้ง.

ถิรวัฒน์ ตันพนิส. (2558). กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ของนักศึกษาสหวิทยาการที่มีระดับ

ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษทางสังคมศาสตร์สูงและต่ำ. การประชุมวิชาการมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศึกษาศาสตร์, สาขาเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ, สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. ครั้งที่ 53. 3-6 กุมภาพันธ์ 2558. (357-364).

กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ทงศักดิ์ กุตระแสง. (2560). การศึกษาวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียน

จำทหารเรือ สังกัดกองทัพเรือ. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์.

- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2561). **รายงานการศึกษาไทย พ.ศ. 2561**. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.
- EF Education First. (2019). **EF English Proficiency Index 2019**. [Online], Available: <https://www.ef.co.th/epi/>. (2020, February 12)
- Kirmizi, O. (2014). Measuring vocabulary learning strategy use of Turkish EFL learners in relation to academic success and vocabulary size. **World Journal of Education**. 4(6): 16-25.
- Komol, T. & Sripetpun, W. (2011). **Vocabulary Learning Strategies Employed by Undergraduate Students and its Relationship to their Vocabulary Knowledge**. In The International Conference on Humanities and Social Sciences. The 3rd conference. 2 April 2011. (1-18). Songkla: Prince of Songkla University.
- Larsen-Freeman, D. (2001). Individual cognitive/affective learner contributions and differential success in second language acquisition. In **Learner contributions to language learning**. (12-24). Harlow: Pearson Education.
- Likert, R. (1932). A technique for the measurement of attitudes. In **Archives of Psychology**. (1-55). New York: The Science Press.
- McCarthy, M. (1990). **Vocabulary**. Oxford: Oxford University Press.
- Mongkol, N. (2009). A study vocabulary learning strategies of the first and second year students from English department at Phetchaburi Rajabhat University. **วารสารมนุษยศาสตร์ (มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์)**. 16(1): 130-144.
- Nacera, A. (2010). Languages learning strategies and the vocabulary size. **Procedia - Social and Behavioral Sciences**. 2: 4021-4025.
- Nirattisai, S. (2014). **Vocabulary Size and Vocabulary Learning Strategies of Thai University Students**. Master of Arts Thesis in Teaching English as an International Languages, Prince of Songkla University.
- Nirattisai, S. & Chiramanee, T. (2014). Vocabulary learning strategies of Thai university students and its relationship to vocabulary size. **International Journal of English Language Education**. 2(1): 273-287.
- Schmitt, N. (1997). Vocabulary learning strategies. In **Vocabulary: Description, acquisition and pedagogy**. (199-227). Cambridge: Cambridge University Press.
- Schmitt, N. (2000). **Vocabulary in language teaching**. Cambridge: Cambridge University Press.
- Schmitt, N. (2010). **Researching Vocabulary: A Vocabulary Research Manual**. New York: Palgrave Macmillan.
-

- Teng, F. (2015). Assessing the relationship between Vocabulary Learning Strategy Use and Vocabulary Knowledge. **PASAA**. 49: 39-65.
- Thornbury, S. (2002). **How to teach vocabulary**. Harlow: Pearson Education Limited.
- Wallace, M. J. (1982). **Teaching vocabulary**. London: Heinemann Educational Books.
- Yamane, T. (1967). **Statistics: An Introductory Analysis**. New York: Harper International Edition.
- Yeh, C. & Wang, Y. (2004). An Investigation into vocabulary learning strategies used by senior high school students in Taiwan. **Taiwan Journal of TESOL**. 1(2): 1-44.
- Zimmerman, C. B. (1997). Historical trends in second language vocabulary instruction. In **Second language vocabulary acquisition: A rationale for pedagogy (5-19)**. Cambridge: Cambridge University Press.